

prima instanță: M.Bușuleac
instanța de apel: G.Vavrin, I.Dănăilă, T.Dimitriadi

nr.3ra-796/14

Î N C H E I E R E

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Schif-1”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „ Schif-1” împotriva Primăriei și Consiliului orașului Cahul cu privire la modificarea autorizației de activitate, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Primăria și Consiliul orașului Cahul, casată hotărîrea Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2014 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 30 septembrie 2013 SRL „Schif-1” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului or. Cahul cu privire la modificarea autorizației de activitate.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 15 aprilie 2013 s-a adresat Primarului or.Cahul cu cerere, prin care a solicitat modificarea autorizației de activitate pe suprafața de 216 m.p., ce îi aparține pe adresa M.Eminescu 43/2 și pe care o utilizează prin instalarea unor termopane pe perioada de iarnă.

Prin răspunsul primarului or.Cahul a fost informat că comasarea suprafețelor solicitate nu este posibilă, din considerentul, că taxa dată se numește „taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială”, iar efectuarea modificării taxei date nu este de competența comisiei Primăriei.

La 03 iunie 2013 s-a adresat cu o cerere prealabilă, prin care a indicat că la cererea din 15 aprilie 2013 au fost confundate noțiunile, iar ei au solicitat nu modificarea taxei, ci modificarea suprafeței pe care activează, adică a înlocui în

autorizația nr.666 suprafața de 58,4 m.p. cu suprafața de 216 m.p., pentru care a anexat documentele respective.

La 06 iunie 2013, reclamantul a primit răspuns în care a fost indicat că, la cererea cu privire la modificările suprafeței din autorizația de funcționare, prin comasarea suprafețelor cafenelei și a terasei acoperite, nu se poate efectua din considerentul că, taxa dată se achită pentru fiecare unitate comercială. Ambele suprafețe aparțin diferitor unități comerciale (cafenea, terasă) pentru care nu au fost prezentate proiectul amplasării cafenelei și schema de amenajare a terasei. Pentru efectuarea comasării suprafețelor solicitate, de asemenea, se solicită prezentarea proiectului reconstrucției obiectului prin indicarea măsurilor reactualizate, că suprafața indicată în cerere aparține unei unități comerciale.

Mai susține că la 17 iulie 2013, a înaintat o altă cerere Primarului or.Cahul la care a anexat planul cadastral al etajului nr.1 de pe str.M.Eminescu 43/2, unde este amplasată terasă, însă, prin răspunsul din 30 august 2013 i-a fost comunicat că cererea a fost examinată la ședința comisiei pentru autorizarea dreptului de comercializare și activitate în sfera alimentației publice din 23 august 2013, și că nu se va efectua nici o modificare în suprafața indicată în autorizația de funcționare a cafenelei, și nu se va elibera autorizația pentru terasă, pînă nu se va prezenta setul de documente de amplasare și înregistrare a terasei pe terenul privat de pe str.M.Eminescu 43/2.

Consideră reclamantul că pîrîtul neîntemeiat i-a refuzat cererea, or, toate documentele solicitate au fost prezentate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind obligat Consiliul orășenesc Cahul să modifice autorizația de activitate pe suprafața de 216 m.p. de pe adresa M.Eminescu 43/2 ce aparține SRL „Schif-1”.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014 a fost admis apelul declarat de către Primăria și Consiliul orașului Cahul, casată hotărîrea Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2014 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 16 mai 2014, SRL „Schif-1” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocînd că instanța de apel nu a luat în considerație că societatea activează din 2011 avînd deja o autorizație de activitate de 58 m.p. pe un teren proprietate privată cu o suprafață de 216 m.p. Ba mai mult, doar în cazul în care pe suprafața de 216 m.p., ar fi fost construit o altă unitate comercială sub o altă denumire, atunci recurentul era obligat să prezinte documentele prevăzute de Legea cu privire la comerțul interior nr.231 din 23 septembrie 2010, pe care practic le-a prezentat cînd a înregistrat cafeneaua.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Schif-1” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „Schif-1” în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Schif-1” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Schif-1” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat